Quelle: http://manuscripta.at/?ID=763
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

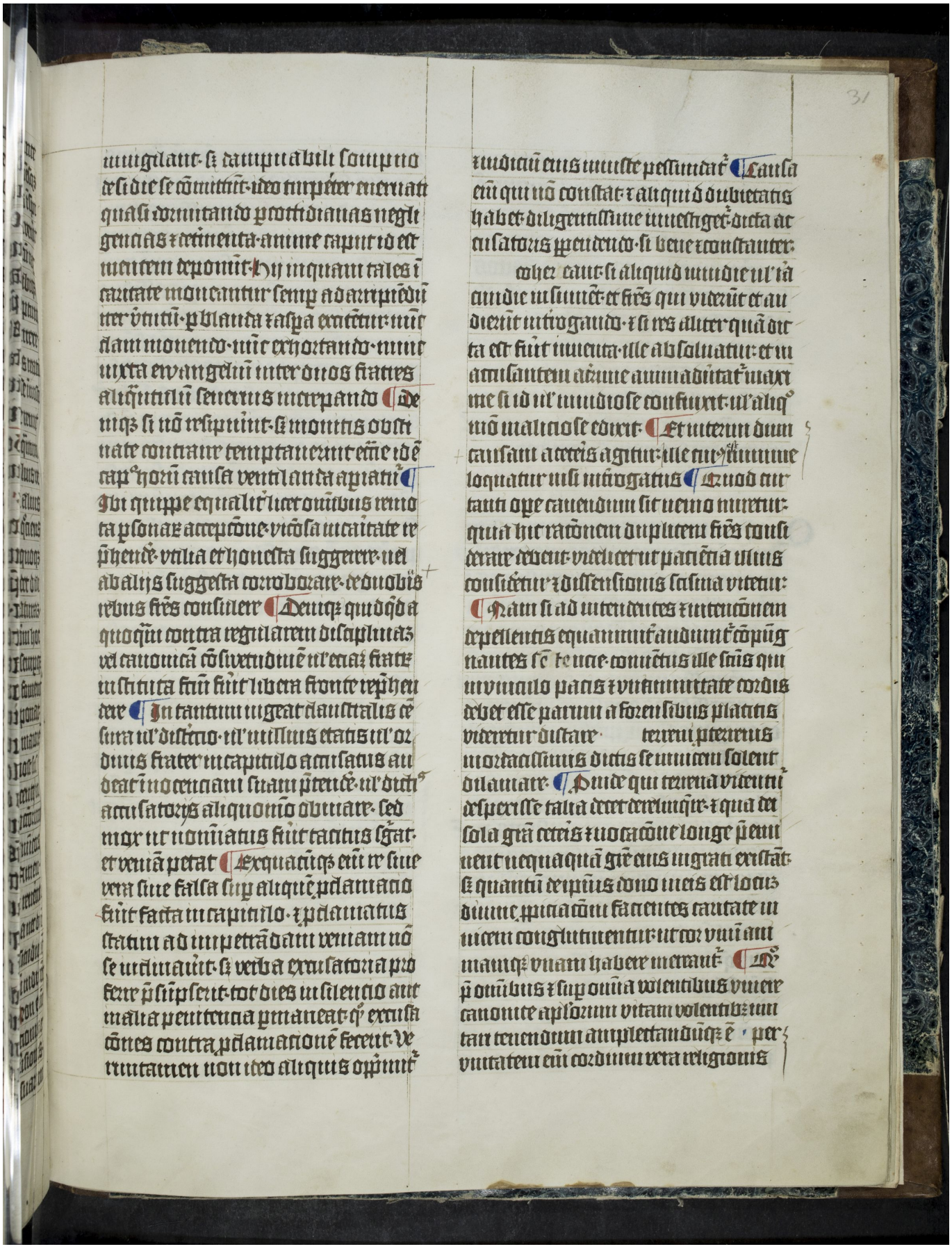

31

mmigilant. si autem abbas suspicio
de diuisione committit. ideo tumpetur memoriam
quasi admonendo protinus negli
gentias et crimenta animae caput id est
mentem deponit. Hoc inquam tales i
cautae monentur semper ad amplioris
ter omnibus. p blanda et aspera arcentur nun
quam monendo. nunc exhortando. nunc
iuxta euangelium inter duos fratres
alicuius illi seniores increpando. Ade
uigs si non resipuerint. si monitis obsti
nate contraire temptauerint esse id de
capitorum causa ventilanda apiatim.
Ibi quippe equaliter iuxta omnibus iuno
ta personae acceptione. vicissa uicaitate re
prehendere. valea et honesta suggerere. uel
ab aliis suggesta corroborare. de duobus
rebus fres consulere. Denique quodcumque a
quoquam contra regulam de capitulis
vel canonica constituendum uel erat fratre
ulsiuita sui fuit libera fronte reprehen
dere. In tantum ingeat claustralis se
nior uel discretio. uel uiuilius etatis uel or
dinis frater in capitulo accusatus au
deat innocentiam suam prendere. uel dicti
accusatoris aliquomodo obuiare. sed
magis ut nouitatis fuit tactus sgat.
et veniam petat. Exequaciqs eum re siue
vera siue falsa sup aliquem pclamatio
fuit facta in capitulo. et pclamatus
statim ad impetrandam veniam no
se inclinauit. si verba accusatoria pro
ferre prohibuerit. tot dies in silentio aut
malis penitentiae permaneat. qui excusa
tiones contra pclamationem fecerit. ve
rumtamen non ideo aliquis opinet
mundiam eius iniuste pessimdare. Causa
eum qui non constat. et aliquid dubietatis
habet. diligentissime inuestigent dicta ac
cusatoris prendendo. si bene constanter.
Uber cautus si aliquid in mundie uel in
mundie in suum et fres qui viderunt et au
dierunt interrogando. et si res aliter quam dic
ta est fuit inuenta. ille absoluatur. et in
accusantem acrius animaduertat. maxi
me si id uel immodiose confingit. uel aliq
non malitiose confingit. Et interim dum
causam accepis agitur. ille cum illum nunquam
loquatur nisi interrogatus. Quod cur
tam ope cauendum sit uenio monetur.
quia hic rationem duplicem fres consi
derare debent. videlicet ut patientia illius
consideretur. et dissensionis causa vitetur.
Nam si ad intendentes intentionem
depellentes equanimitatem duum contingu
antes se te uae conuetus ille suis qui
in vinculo pacis et unanimitate cordis
debet esse parum a forensibus placitis
videtur distare. terrenis pterrenis
mordacissimis dictis se uinicem solent
dilaniare. Quidem qui terrena vicinis
desperisse talia debent cerlunsir. et qua de
sola gratia cetis et uocatione longe pecu
nient nequaquam gratia eius ingrata existat.
si quantum de piis dono meis est loquis
diuine. pnia conuenientes caritate in
uicem conglutinentur. ut cor vnum anim
manique vnam habere mereant. Ne
pomnibus et sup omnia volentibus vuere
canonice apl'orum vitam volentibus tum
tam teneondum amplectandumque e per
vnitatem eum cordium vera religionis